

Gabi k'wànsàga

Jessica Munafò

Gabi kívánsága

Írta: Dr. Jessica Munafò

Fordította: Nagy-Malcsiner Nikolett

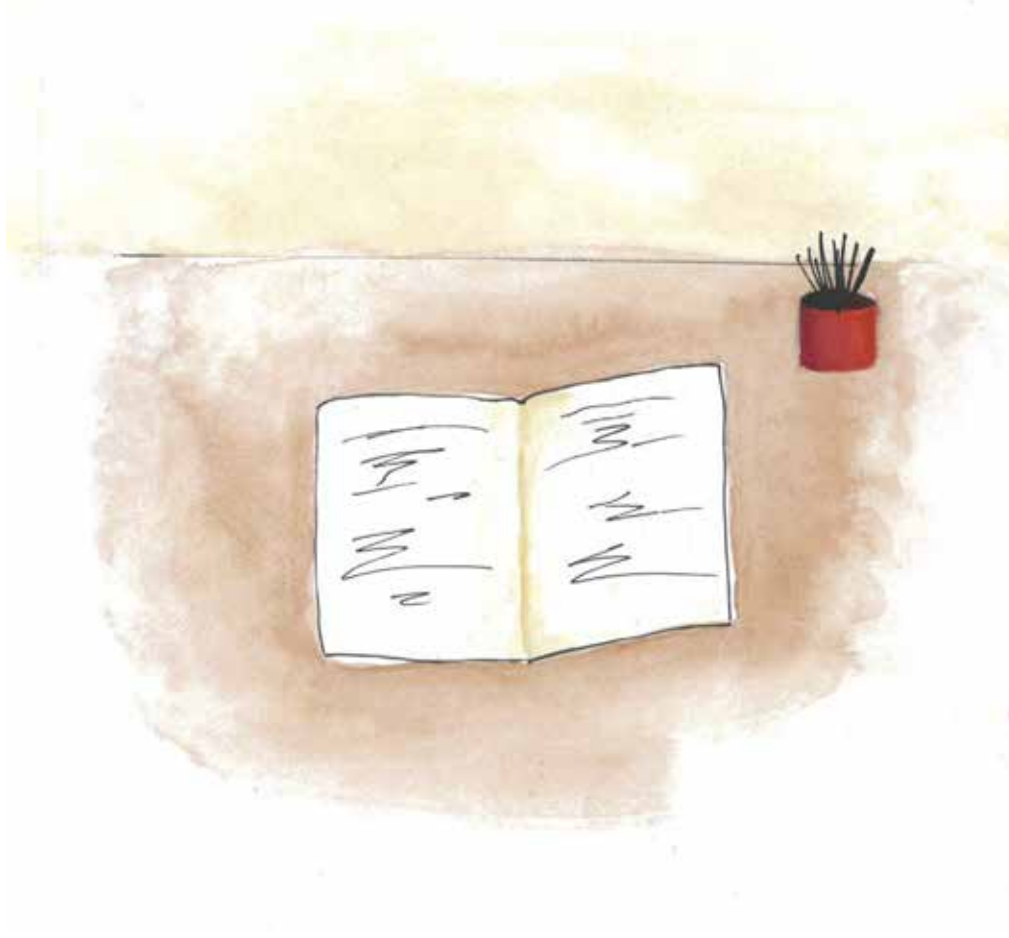
Szeretettel
John Fenstonnak

Segítség mindazoknak,
akiknek a szülei alkoholbetegek

Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Fogadó Pszichoszociális Szolgálat

Gabi remélte, hogy semmit nem felejtett el magával hozni.

Vasárnap esténként általában a másnapi iskolára szokott készülni, ehelyett aznap a szokásostól eltérően, úton volt a nagyszüleihez, Nagyihoz és Nagyapóhoz.

Gyorsan kellett összepakolnia. De így sem felejtette el magával vinni azt a kis füzetet, amibe mindennapjainak apró titkait, vágyait és félelmeit rejtette el.

A borítóján fényes matricákból kirakva ez állt:

Gabi könyve: Hopp és Kopp

Gabi néha szinte elszédült, annyi kérdés cikázott egyszerre a fejében. Ezen úgy tudott segíteni, ha leírta őket a füzetébe.

A taxi egy vörös téglából épült házikó előtt állt meg.

Gabi álmosan elmosolyodott, amikor meglátta a kapu tetejére ültetett ölelnivaló plüss tigrist.

Nagynak és Nagyapónak már szokásává vált, hogy egy kis játéktigrist rejtjenek el valahol, ezzel várják unokájuk érkezését.

A bejárati ajtó már nyitva állt nagyszülei kint várták, hogy végre megölelhessék őt. Gabi ez melegséggel töltötte el. Hálás volt azért, hogy végre biztonságban lehet azok között az emberek között, akikben megbízhat.

Mire megérkeztek Nagyiék házához, már későre járt. Egy szelet pirítós és egy bögre meleg tej után egyből a takaró alá bújt és gyorsan álomba merült.

Az éjszaka közepén Gabi felriadt és hirtelen nem tudta hol van.

Amint felkapcsolta a kék éjjeli lámpát az ágya mellett, felismerte a szobát. Aztán eszébe jutottak az aznap történetek. Éppen mielőtt otthon lefeküdt volna aludni, anyukája rosszul lett és megkérte őt, hogy hívja a mentőt.

A férfi, aki a segítségükre sietett, azt mondta, az édesanyja túl sok alkoholt ivott, és ezért orvoshoz kell vinni. Ezek után valaki felhívta Nagyiékat is.

Gabi kíváncsi volt mi lehet az Anyukájával. Mielőtt újra elnyomta volna az álom, még kívánt valamit.

Hétfőn reggel, mikor Gabi felébredt, lement a konyhába, ahol Nagyí és Nagyapó éppen kedvenc ételét készítették neki – barackleváros palacsintát.

Mikor meglátta legszívesebben azt mondta volna, hogy „ez ínycsiklandó”! De az első szavak, amik elhagyták a száját a következők voltak:

– Az én hibám, hogy Anyu túl sokat iszik?

Nagyíék kedvesen ránéztek. Nagyí azt mondta neki:

– Nem, kedvesem! Ez egyáltalán nem a te hibád!

Soha nem tehetsz arról, ha egy másik ember túl sokat iszik.”

Nagyapó az esernyőre mutatott a bejárati ajtó mellett és így szólt:

– Bonyolult ezt elmagyarázni, de talán könnyebb, ha úgy gondolsz rá, mint az időjárásra. Azt mondják, hogy ma talán esni fog, de ebben nem lehetünk biztosak. Ezért később, mikor elmegyünk itthonról, elvisszük magunkkal az esernyőt. Arra nem vagy képes, hogy megállítsd a zuhogó esőt, de tehetsz azért, hogy ne ázz bőrig. Emlékezz arra, hogy egy napon újra kitisztul az ég.

*Gabi szamárnak érezte magát,
de megértette.*

Kedden, mikor Nagy megint palacsintát készített neki, Gabi azt kérdezte:

– Ha ez az egész nem az én hibám, akkor Anyu mégis miért iszik ennyit?

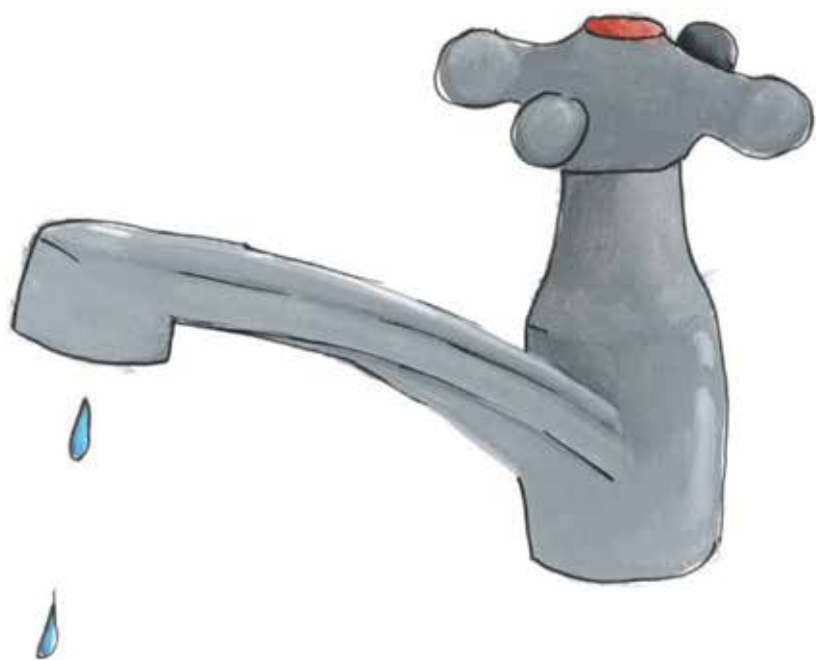
Nagyapó így válaszolt:

– Annak, hogy valaki miért iszik túl sokat, számos oka lehet. Legfőképp azért teszik ezt, mert azt gondolják, hogy ettől jobban fogják érezni magukat. Még akkor is, ha ez csak rövid ideig tart.

Nagy kezébe vette a lekváros üveget és azt mondta:

– Ez kicsit olyan, mint amikor egy kevés lekvárt tesz a palacsintára, hogy még finomabb legyen, ha viszont túl sokat, megfájdulhat tőle a hasad. Vannak olyan emberek, akik annyira szeretik a lekvárt, hogy szinte mindig sokat esznek belőle. Közben pedig elfelejtik, hogy van más lehetőségük is arra, hogy jobban érezzék magukat.

*Gabit ez nyugtalanította,
de megértette.*

Szurdán Gabi megkérdezte:

– Meg tudom állítani, hogy ne igyon olyan sokat?

A Nagyszülők hallgattak egy ideig. Gabi közben azokra az alkalmakra gondolt, mikor megpróbálta elrejteni az italos üvegeket, amiket anyja a hálószobájában a könyvek mögött dugdosott.

Nagyi így szólt:

– Te nem tudod megállítani őt abban, hogy igyon. Először készen kell állnia arra, hogy önmagának segítsen. Az viszont teljesen normális, hogy jobba szeretnéd tenni Anyukád életét. Bárcsak én is megtehetném!

Nagyapó a fürdőszobában csöpögő csapra mutatott:

– Látod azt a csapot? Egyfolytában csepeg, és bármit is próbálok tenni, nem hagyja abba. Néha még éjszaka sem tudok aludni tőle. Olyan helyen van a probléma, amit nem láthatok mindaddig, amíg meg nem javítják. Nekem csak arról kell gondoskodnom, hogy kellőképpen nyugodt tudjak maradni, addig, amíg ez meg nem történik.

Gabi csalódott volt, de megértette.

Csütörtökön Gabi megállíthatatlanul csak az Anyukájára tudott gondolni. Nem szeretett volna egyedül maradni, ezért odaült Nagyszülei közé a kanapéra és azt kérdezte:

– Ha Anyu nem hagyja abba az ivást meg fog halni?

Nagyi és Nagyapó közel húzták magukhoz, és hagyták, hadd sírjon addig, amíg jól esik neki.

Mikor Gabi abbahagyta a sírást, Nagyi azt mondta:

– Mikor valóban törődünk valakivel, azt kívánjuk neki, hogy boldog és egészséges legyen. Jelenleg Anyukád nem tudja, hogyan tudná abbahagyni az ivást. Azt nem tudhatjuk biztosan, hogy mi fog történni a jövőben, de abban reménykedhetünk, hogy jól fognak alakulni a dolgok.

Nagyapó így folytatta:

– Néha berepül egy pillangó a házba és ügyesen megtalálja a kivezető utat. Repülnek körbe-körbe, és szinte mindig találnak kiutat maguknak.

Gabi félt, de megértette.

Pénteken valami nagyon izgalmas történt. Nagyiék macskájának kiscicái születtek!

Miközben még néhány extra törülközőt vittek be a szobába, Gabi azt kérdezte:

– Egy napon én is annyit fogok inni, mint az Anyukám?

– Az igazán szomorú lenne, nem igaz? Én a magam részéről azt remélem, hogy találsz majd más utat a boldogsághoz. – mondta Nagypó kedvesen.

Mialatt a fekete és fehér kiscicákkal teli kosár mellett ültek Nagyi így szólt:

– Látsz köztük olyanokat, akik ugyanúgy néznek ki? Gabi tüzetesen megvizsgálta őket. Mindegyiküknek eltérő pöttyei és foltjai voltak. Ezután azt mondta:

– Olyanok, mint Anyukám és én. Mindkettőnknek vannak szeplőink az orrunkon, de nem ugyanazon a helyeken. Talán sok mindenben hasonlítunk egymásra, de nem vagyunk mindenben ugyanolyanok.

Nagyszülei mosolyogva és büszkén néztek Gabira.

*Gabi megkönnyelbült,
mert megértette.*

Szombaton Gabi az ablakából figyelte a szomszéd-ban játszó gyerekeket, neki is kedve lett volna köz-tük lenni.

Helyette Gabi lesétált a földszintre, ahol ott találta Nagyit, aki éppen takarót kötött a kiscicáknak. Leült a földre és csendben megkérdezte:

– Én vagyok az egyetlen, akinek az Anyukája túl sokat iszik?

Nagyi félretette a kézimunkáját és így felelt:

– Nagyon sok ember van, aki túl sokat iszik. Sokan közülük szülők, ami azt jelenti, hogy nagyon sok gyerek van, aki amiatt aggódik, hogy az Anyukája vagy az Apukája túl sok alkoholt fogyaszt.

Gabi pislogott egyet és azt mondta:

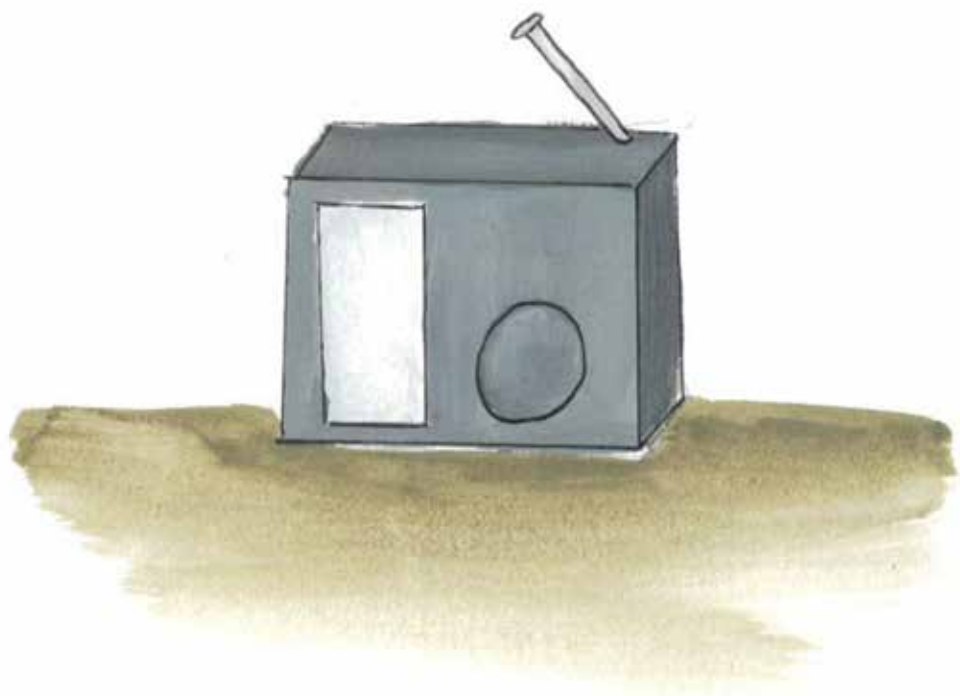
– De Nagyi, én még soha nem találkoztam ilyen gyerekekkel.

– Biztos vagy ebben? Arról tudtál, hogy a karórám alatt egy apró csikóhal-tetoválás van? – kérdezte Nagyapó, aki éppen ekkor jött be a szobába.

Gabi szeme tágra nyílt a döbbenettől. Ekkor Nagy-papája így folytatta:

– Senki sem tudhat mindent a másik emberről.

Gabi csodálkozott, de megértette.

Gabi vasárnap telefonon beszélt az édesanyjával. Miután letették, nem tudta mit gondoljon, így Nagyszüleihez ment segítségért, akik éppen rejtvényt fejtettek a konyhában. Nagyon halkán megkérdezte.

– Anyukám még mindig szeret engem?

Nagyi megsimogatta és lágyan azt mondta:

– Egyikünk sem tudhatja, hogy mi lakik a másik ember szívében. Ennek ellenére az az érzésem, hogy Anyukád nagyon szeret téged, még akkor is, ha ez nem mindig látszik. A túl sok alkohol ijesztő dolgokat tud tenni az emberekkel. Elfelelteti velük, hogy melyek az igazán fontos dolgok a számukra. Olyanokat mondanak vagy tesznek általa, amikről később azt kívánják, bár soha ne tették volna.

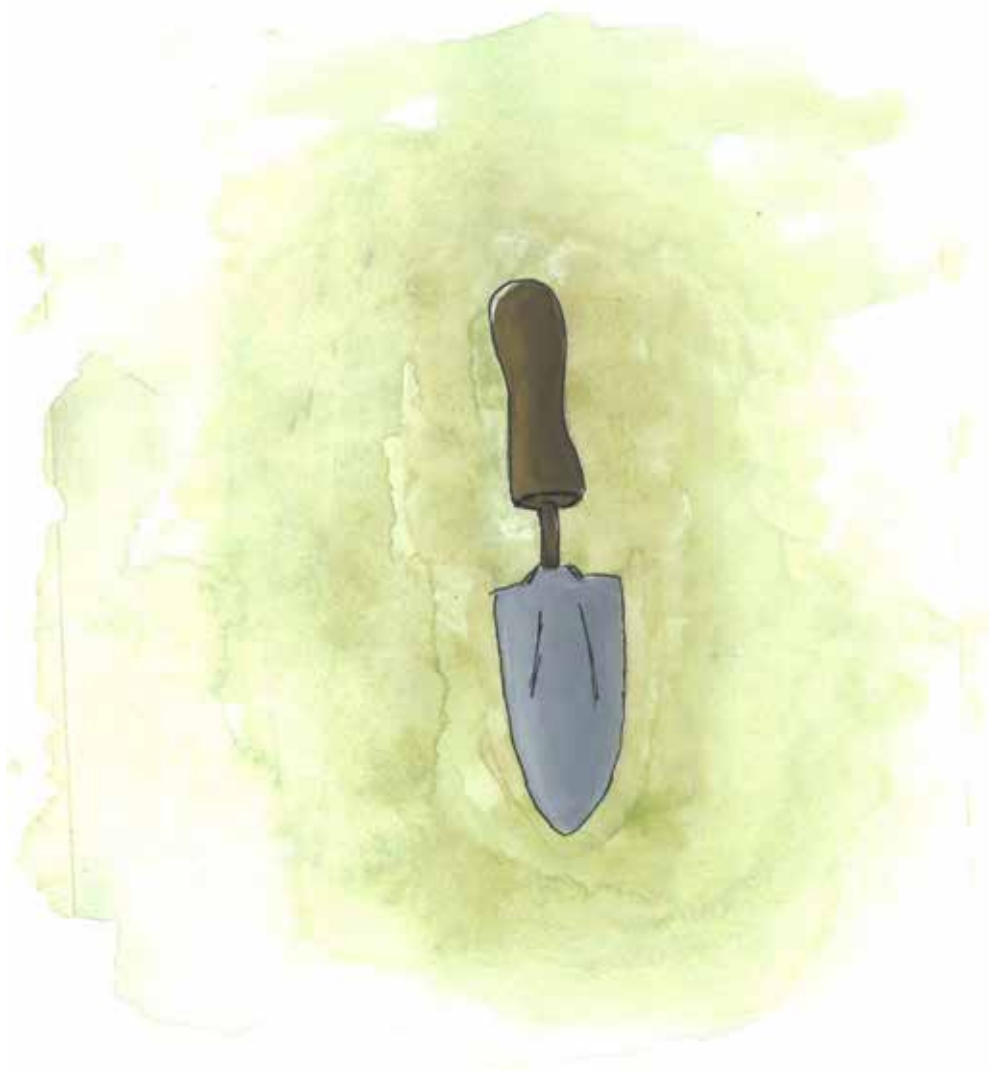
Nagyapó így szólt:

– Emlékszel arra, hogy miért nem kapcsoljuk be a rádiót amikor keresztrejtvényt fejtünk?

– Mert az túlságosan zavaró lenne.

– Pontosan így van! Néhány embernek az alkohol túlságosan elvonja a figyelmét minden más dolgról. De kérlek, ha bármi is történik veled az életben, azt ne felejtsd el, hogy Te egy szeretni való ember vagy és méltó vagy mások szeretetére.

*Gabi egy kicsit összezavarodott,
de értette.*

A következő hetekben Gabinak már egyre kevesebb kérdése volt, és a szomszédban lakó gyerekekkel is játszani kezdett.

Anyukája később hazajött a kórházból és egy időre abbahagyta az ivást. Gabi kívánsága teljesült.

Édesanyjának néhány évre még szüksége lesz ahhoz, hogy megtanulja, hogyan éljen alkohol nélkül.

Gabiban nagyon sok érzés kavargott ezzel kapcsolatban.

Mindig, mikor összezavarodott, magányos volt vagy megijedt valamitől, leírta gondolatait a könyvébe, kiment a kertbe ásni vagy beszélt a Nagyszüleivel.

Mindezek mellett emlékeztette magát arra, hogy egy napon ismét derűs lesz az ég.

A *Gabi kívánságát* Dr. Jessica Munafò írta, aki sok éven át dolgozott a Nacoa Önkéntes Segélyvonal tanácsadójának, és most a Konzultatív Tanács tagja. Tanulmányai a nacoa.org.uk oldalon olvashatók.

Illusztráció: Evelina Calhaem, 14 éves

Szponzor: BrisDoc Healthcare Services

John Fenston emlékének, aki a Nacoa Vagyonkezelője volt 1995 és 2020 között

Fordította: Nagy-Malcsiner Nikolett

Nyomdai előkészítés: Frankó András

A kiadvány megjelenését támogatta:

A szenvedélybeteg szülők és gyermekeik segítséget, támogatást kaphatnak:

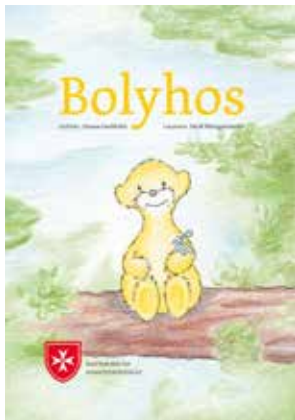
www.kimondhato.hu
apaiszik.kimondhato.hu
anyaiszik.kimondhato.hu

fogado@maltai.hu
Telefon: 1-201 1045

Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Fogadó Pszichoszociális Szolgálat

Kiadványaink a szenvedélybeteg szülők gyermekeiért:

Gabi kívánsága

...Miután egyszercsak úgy esett, hogy a Nagyszüleinél kellett maradnia, Gabinak nagyon sok kérdése támadt: „Az én hibám, hogy Anyukám túl sokat iszik? ... Én vagyok az egyetlen, aki így érez?”

Gabi minden reményét, kívánságát és aggodalmát felírja a naplójába. Nagyi és Nagyapó támogatásával jobban érzi magát, mert megérti, hogy Anyukája ivása nem az ő hibája.

Készült a Nacoa UK kiadványa alapján 2020
Magyar Máltai Szeretetszolgálat 2020

ISBN 978-615-81474-8-4

ISBN 978-615-81474-9-1